9de. Jaargang — Curaçao den 27n. Augustus 1892 — N° 452

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De H. Stoel en de Tentoonstelling van Chicago.

Onder de berichten uit Amerika nemen wij een tijding op, waarin medegedeeld wordt, dat Mev. Bertha Honoria Palmer de bescherming van Z. H. den Paus heeft verzocht over alles wat de vrouwen aan de Tentoonstelling van Chicago bijbrengen.

Met genoegen bieden wij onzen lezers den tekst van het schrijven aan, door genoemde Mevrouw aan den Paus gericht, alsook het antwoord haar door kardinaal Rampolla van wege den H. Vader toegezonden.

Het schrijven dezer Dame luidt verkort aldus :

"*Heilige Vader,* Uw Heiligheid heeft zich verwaardigd over *The World's Columbian Exposition* zulk een gunstig oordeel uit te spreken, dat wij den moed nemen nederig een bede tot u te richten uit naam van het Dames-Comité, aan wie door een akte van het Congres der Vereenigde Staten, de zorg voor de belangen der vrouwen in alles, wat op deze Tentoonstelling betrekking heeft, is toevertrouwd.

Wij zijn overtuigd dat het groot getal invloedrijke vrouwen behoorende tot de katholieke, apostolische en romeinsche Kerk, en zeer bijzonder zij die in kloosters verborgen en dus zeiden deelnemende aan openbare werken, ons in de uitvoering van onze plannen uitstekend te hulp zouden kunnen komen; vooral hierin om den veel omvattendenden arbeid in het licht te stellen die door vrouwenhanden is tot stand gebracht sinds de verst verwijderde tijden tot op onze dagen.

Inderdaad, niets kan belangrijker zijn dan een tentoonstelling van de bewonderenswaardige rijkdommen der Katholieke Kerk en van de meesterstukken meer in het bijzonder door vrouwen geschapen op het gebied van literatuur en schoone kunsten in weinig bekende tijden en in de middeleeuwen, toen de historische documenten verzameld werden in de kloosters, vanwaar de zucht en het streven naar de wetenschap uitging.

Een verzameling van kunsthandwerken, door katholieke vrouwen uitgevoerd, zooals de bewonderenswaardig gekleurde bladversierselen, oude handschriften, werken met het geduld van een kloostervrouw in gothische letters opgeschreven, schilderstukken van gewijden aard, voortbrengselen op het gebied der graveerkunst, schilderingen op émail en vooral tapijt-, borduur- en kantwerken en andere schatten van de H. Kerk, zoude voor ons van ontschatbare hulp en waarde zijn.

Zouden wij mogen hopen dat Uwe Heiligheid belang stelde in onzen arbeid en ons in een werk dat alle vrouwen over de geheele wereld raakt Haar alvermogende bescherming zou willen schenken ?

Iedere herinnering vooral betrekking hebbende op het leven van Christophorus Columbus, op de regeering van koningin Isabella en de gebeurtenissen van dat tijdvak, hetzij in Italië of in Spanje, zou door allen die de Tentoonstelling bezoeken hoog gewaardeerd worden......

Wij durven hopen dat de pogingen van het Dames-Comité der Tentoonstelling van Chicago de hooge en vaderlijke goedkeuring van Uwe Heiligheid mogen wegdragen en de H. Vader zich verwaardige de invloedrijke vrouwen in Europa aan te moedigen, haar Zusters in de Nieuwe Wereld in staat te stellen bij te dragen tot de Tentoonstelling, zooals zij gewaagd hebben die te ontwerpen.

Bovenal zouden wij wenschen — wat een machtige hulp voor ons zou zijn—van Uwe Heiligheid een schrijven te mogen ontvangen, dat wij konden openbaar maken, waarin de katholieke vrouwen verzocht worden door haar inzendingen mede te werken tot het welslagen der tentoonstelling.

In de verwachting dat Uwe Heiligheid acht moge slaan op ons nederig verzoek bieden wij Haar de verzekering onzer eerbiedigste gevoelens aan."

—

Zijn Eminentie Kardinaal Rampolla antwoordde op last van den H. Vader in dezer voege :

Zeer geeerde Mevrouw, Met groot genoegen heeft Paus Leo XIII het eerbiedig schrijven ontvangen, Hem door u uit naam van het Comité der Dames toegezonden, aan wie het Congres der Vereenigde Staten de belangen van al wat het vrouwelijk aandeel in de Tentoonstelling van Chicago betreft, heeft toevertrouwd.

Daar Hij in alles wat de eer van de Kerk aangaat en tevens dienen kan tot prikkel voor edele en nuttige pogingen, een innig belang stelt kan de H. Vader niet anders dan uw verlangen toejuichen, om in deze uitnemende tentoonstelling een verzameling te de doen bewonderen van werken door het vernuft en de vlijt van Katholieke vrouwen voortgebracht zelfs in die tijden, welke men barbaarsch noemde, omdat hun die fijnheid van beschaving ontbrak, waarop onze eeuw groot gaat. De openbare Tentoonstelling van die voorwerpen, tot een geheel vereenigd, zoude, vooral indien deze talrijk waren, een nieuw bewijs aanbrengen om aan te toonen hoezeer de godsdienst en christelijke opvoeding hebben bijgedragen om den staat der vrouw, zoo vernederd onder het juk van het heidendom, te verheffen en te veredelen. Daarom wenscht Z. H. dat de katholieke vrouwen een ruim aandeel nemen in de uitvoering van dit lofwaardig plan en Hij is overtuigd, dat het niet aan ijverige vrouwen zal ontbreken, die, door u verzocht zich zullen vormen tot Comités en Sub-comités, om aan u en uwe medewerksters een welwillenden en krachtigen bijstand te verleenen.

In deze overtuiging wenscht de H. Vader, dat zoo wijs als het voornemen was, hetwelk u de gedachte ingaf in uw brief uitgedrukt, het ook evenzeer vruchtbaar moge zijn in goede werken die er uit zullen voortvloeien.

Ontvang, zeer geeerde Mevrouw de betuiging van mijn hooge achting enz. enz.

—

Hoogst eigenaardig mag de gebeurtenis genoemd worden waaraan bovenstaand schrijven van Mev. Palmer herinnert. Ternauwernood heeft het Hoofd Comité der Tentoonstelling van Chicago den zegen van den H. Vader over zijn arbeid op zijn verzoek onvangen, of Mevr. Palmer, den indruk deelende, die dit feit op Amerika maakte, vat moed en schrijft haar edelen brief aan den Paus uit naam en tot het glorie der vrouwen. Zelden heeft men iets dergelijks aanschouwd. Wie zou in Europa dat fijne gevoel, vereenigd met dien koninklijken gezonden zin bezeten hebben, die juiste waardeering der zedelijke kracht ? Hij die tien jaren geleden zulk een arbeid en hooge achting van alle zijden voor den Paus zou voorspeld hebben, ware voor dwaas of minstens voor overdrijver gehouden. Inderdaad, de tijden zijn voorbij dat,—gelijk een Engelsch blad zich weleer veroorloofde — dat den Paus verweten werd een te hoogen toon aan te slaan, een toon, niet in overstemming met zijn macht. Meer en meer stijgt. Hij in eer en aanzien, die afstraalt op de katholieke Kerk, welke heerlijker bloeit dan ooit.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

GOUVERNEMENT van CURACAO.

Beschikking van Maandag den 16 Augustus 1892.

N°. 498.

DE GOUVERNEUR,

Heeft goedgevonden :

Te bepalen, dat de verjaardag van H. M. de Koningin, op Woensdag den 31n. Augustus 1892 op de navolgende wijze zal worden gevierd :

FEUILLETON.

UN JIOE, de grado ó por fuerza.

(*Continuación i Conclusión*)

Mi no tabata sabi kiko hací pa convencé e anciano senjor di su error. Den e apuro Augusto a salí bin yudá mi.

— "Senjor," él dici, "si ta seriamente bo ta imaginá bo di ta mirá bo jioe bo delanti, anto mi tin di sigurá bo koe bo ta sugeto na un grandísima equivocación."

— "Mi ta gradicí bo masjá," mi aludido tata a contestá irónicamente, "koe bo ta tan cortés di........"

El no a cabá su frase, pasobra hustamente telón a subí. Ora e acto a cabá, i koe mi tabata prepará pa bai, él a poné manoe riba mi schouder.

— "Mi bon jioe," él dici, lo mi perdoná bo toer cos, si bo kier comprendé noemá cuanto disgusto bo a proporcioná mi. Poco día promer koe bo examen, bo a abandoná bo estudio i nos también bai di bo. Ma awor koe bo ta sina cerca casa paterna, mi no ta largá bo los sin bo mama mirá bo. Mi ta toemá último tren i bo tin di bai coe mi."

— "Pero, senjor," mi a gritá desesperá, "ya mi no sabi más kiko respondé bo. Mi ta mirá koe bo ta papia koe seriedad, ma mi no ta bo jioe."

E anciano a sonreí ligeramente.

— "Ta bon", él dici, "ma en todo caso bo tin di bai coe mi."

— "Si ta necesario di mi mester bai pa tranquilizá bo alma, na nomber di Dios anto," mi a respondéle, ma cordando riba mi huesped Brosman, mi dici, si acaso mi amigo ta dispensá mi pa algun ora. ¿ Oenda nos ta bai ?

— ¡ No inquietá bo pa mi !" Augusto dici bondadosamente. "Doená mi bo yabi noemá pa mi por drentá den bo cuarto, aljí lo mi keda sperá bo."

E anciano senjor i mi, nos a toemá un coche bai na estación. Después di un 10 minuto di camina nos a yegá na fin di nos viaha; aljí también tabatin un wagen pará clá, i mi tata nobo i mi, nos a drentá aden.

Mi, un estrangero por completo, tabata bai awor, Dios sabi na ki cas, pa ser recibí como miembro di familia. ¿ Com toer e cos aljí lo caba ? Pa compasión di lágrima dje homber mi a bai coe n'éle i awor mi a comprendé koe probablemente mi ta bai hací un triste figura.

Porfin e coche a stop para.

— "¡ Nos a yegá !" e anciano a gritá.

— "Tendé un cos," mi dici coe n'éle;" "lo bo hací mi un grandísimo favor, si á lo menos bo kier bisá mi bo nombre."

El a coeminsá harí.

— "Stop koe bo chanza awor, Eduardo," él dici, "ya awor mi tin basta."

Mi a sigui e anciano senjor drentá un sala bon ameublá, camina dos dama, un bieuw i un hoben, a coeri bin contra nos coe gritoe di alegría.

— "¡ Atá un sorpresa pa bo, mamá !" mi conductor dici coe júbilo.

— "¡ Eduardo, mi jioe, mi jioe di mi corazón !" e dama bieuw a gritá, i él a keda ta primí mi den su braza i ta zoenchi mi ; "¿ ta pakiko bo a inquietá nos asina ?"

— "Largá mi también brazá mi roemán perdí, mamá !" e hoben dama dicí.

Nan toer a rondoná mi i cargá mi coe pregunta i palabra carinjosa. Un tal situación tabata insoportable.

— "Bon senjor" mi a gritá koe impaciencia, "bo a poné mi den un masjá triste posición. ¿ Ta kiko mi mester hací anto pa convencé bo koe mi ta un estranjero pa bo ?"

Alternativamente Ida a birá corrá i pálida ; e dama anciana a keda ta mira su jioe muger i mi aludido tata, como pa pidi explicación di mi palabra.

Ida, toer tranquila, a cogé lampi riba mesa i él a tenéle den mi cara.

— "O papá," él a gritá desconcertá, "¡ es aki no ta Eduardo !" ¿ Ta com bo por a hací un cos asina ? Bo sabi mucho bon koe Eduardo tin un cicatriz riba su wowo di manoe drechi, i e senjor aki no tin n'éle."

Te ainda a costá masjá trabao pa convencé e anciano senjor, ma e mamá también a declará awor koe mi ta un estrangero.

— "¡ E semehanza ta sorprendente !" e mama dici como pa disculpa.

Awor mi a bin sabi koe mi huesped i aludido tata yamá Volkert, i koe él ta bibá di su renta. E anciano senjor no tabata sabi kiko hací pa disculpéle coe mi.

— "Ligereza di Eduardo ta la culpa di toer cos," él dicí. "Riba un bon día e muchá ta cogé su camina bai, sin doená ni di más mínima explicación di su conducta. Dios sabi den manoe di ki mala compañía él a cai podiser. Lo mi a deseá en verdad, koe bo tabata mi jioe, pasobra bo tá parcé mi un famoso hoben. Figurá boso pa

1°. Bij zonsopgang zullen op het vallen van een kanonschot van het fort Nassau de vlaggen op de forten van dit eiland en op de schepen, welke binnen deze haven liggen, worden geheschen, terwijl zij met zonsondergang op een gelijk schot nedergehaald zullen worden.

2°. Gedurende den loop van den dag zal er van de Water- en Rifforten een saluut gedaan worden van honderd en een kanonschoten, welk saluut op de volgende wijze zal zijn verdeeld:
's morgens om 6 uur 33 schoten;
's middags 35 schoten;
's namiddags om 4 uur 33 schoten; terwijl door Harer Majesteits stoomschip „*de Ruyter*" zal worden gevlagd en gesalueerd overeenkomstig de daaromtrent bestaande reglementaire voorschriften.

3. 's Morgens om 10½ uur zal er op Pietermaai op het plein vóór het Raadhuis door de dienstdoende Stedelijke Schutterij en het Garnizoen groote parade gehouden worden, waarbij de Majoor-Commandant der dienstdoende Stedelijke en Landelijke Schutterij, het generaal commando zal voeren.

4. 's Morgens om 11 uur zal de Gouverneur ten Raadhuize audientie verleenen aan alle autoriteiten, ambtenaren, officieren en particulieren.

5. De tenue van den dag zal zijn de groote monteering met sjerp, voor zooverre die tot kleeding behoort.

6. Voor zooveel de regelen van dienst het toelaten en aan wie de Commandant der troepen en van het garnizoen, uit het oogpunt van discipline, het meent te mogen toestaan, zullen de gewone arrestanten worden ontslagen.

7. Van Gouvernementswege zal aan het Garnizoen en aan de equipage van Harer Majesteits Stoomschip „*de Ruyter*" eene genoegzame hoeveelheid versch rundvleesch worden verstrekt, terwijl daarenboven aan elken onderofficier van het Garnizoen en der Marine eene heele en aan de militairen en zeelieden van minderen rang eene halve flesch tafelwijn zal worden verstrekt.

Afschrift enz.

Voor extract uit het Gouvernements Journaal.

De Gouvernements Secretaris,
HELMUND.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Klaas Craane, Jan den Daas, Antonette Dagosta Gomez, Maria de O Hernandez, Carlo Huck, Gerar-Isabell Sefir, Francisco Valerian, W. O. Walcott, Erani Evers.

Venezuela is nog altijd het treurig tooneel van een bloedigen en hardnekkigen partijkrijg. In de laatste dagen althans moet het 'er — naar luid van hier ontvangen betrouwbare berichten — heet zijn toegegaan. Na een hevig gevecht, den 12en dezer begonnen, is de stad Valencia ingenomen door de troepen der opstandelingen onder bevel van de generaals Mora en Vallenilla. Generaal Sutil van dezelfde partij deed Puerto Cabello een gelijk lot ondergaan, met uitzondering nochtans van de sterkte Libertador, die den tegenweer volhield en tot wier ontzet niet minder dan drie generaals Urdaneta, Sarria en Casañas van uit La Guaira zouden aanrukken.

Ook te Vela de Coro stond ieder oogenblik een gevecht te vreezen.

In dank ontvangen het Prospectus van een nieuw papiemensch blad, dat door den heer W. C. Grünings alhier zou worden uitgegeven.

Op de Plantage de Vergenoeging is ll. Zondag morgen in een waterput het lijkgevonden van een achtjarig meisje.

De diepe verslagenheid der moeder die op deze wijze haar eenigst kind verloor laat zich ligt begrijpen.

PROGRAMMA
VAN HET
VOLKSFEEST
TE GEVEN
door het Bestuur van Curaçao, op den 31sten Augustus 1892.
Ter viering van den verjaardag van
H. M. DE KONINGIN.

1e. GEDEELTE.

12 uur des Middernachts van den 30en op den 31en Augustus 1892 bij het vallen van een schot van het fort Nassau:

Optocht met chineesche lantarens, bengaalsch vuur, fakkellicht en muziek, van het Gymnastiek-gebouw naar de tijdelijke Gouverneurs-woning en van daar langs de voornaamste straten der stad. Het Muziekkorps van de dd. Stedelijke Schutterij onder leiding van den 2den Luitenant Kapelmeester *C. Ulder* heeft zich daartoe vrijwillig aangeboden.

(De chineesche lantarens enz. worden in het Gymnastiek-gebouw aan liefhebbers uitgereikt.)

2e. GEDEELTE.

VOOR HET GOUVERNEMENTSHUIS.
OM 9½ UUR 's VOORMIDDAGS.

1°. Wedstrijd op een dubbele spriet te water, 14 prijzen à f 1.—

2°. Wedstrijd in het zwemmen van af "Beer Saloon" te Otrabanda tot vóór de Gezelligheid.
1e. prijs f 3.— 2e. prijs f 2.—, 3e. prijs f 1.—

IN DE BREEDESTRAAT WILLEMSTAD.

3°. Gemaskerd zakloopen van af het pakhuis van den Heer Sprock tot aan de "Gezelligheid."
1e. prijs f 2,50, 2e. prijs f 1,50, 3e. prijs 1.—

3e. GEDEELTE.

AAN DE OVERZIJDE, WATERKANT.
OM 10½ UUR 's VOORMIDDAGS.

1°. Mastklimmen.
6 prijzen, bestaande uit diverse voorwerpen.

2°. Wedstrijd in het vangen van gladgeschoren, met vet ingesmeerde en van muilbanden voorziene varkens.
(De varkens worden als prijzen uitgeloofd).

4e. GEDEELTE.

IN HET GYMNASTIEK-GEBOUW.
OM 12½ UUR 's NAMIDDAGS.

Tombola voor de kinderen van de lands-en armen- scholen.

5e. GEDEELTE.

OP PIETERMAAI.
OM 2 UUR 's NAMIDDAGS.

1°. Watersteken.
4 prijzen à f 2.50.

2°. Ringsteken te paard voor liefhebbers.

6e. GEDEELTE.

IN DE HAVEN.
OM 4½ UUR 's NAMIDDAGS.

1°. Wedstrijd in het roeien met 6 riemssloepen van af de brug "Koningin Emma" tot "Ranka Master" alwaar een boei zal zijn vastgelegd en terug naar de plaats van afvaart.
De boei wordt van het Oosten naar het Westen omgevaren.
1e. prijs f 20.—, 2e. prijs f 10.—

2°. Wedstrijd in het pontenwrikken van af "Ranka Master" tot de brug "Koningin Emma."
1e. prijs f 5.—, 2e. prijs f 3.—, 3e. f 2.—

7e. GEDEELTE.

OM 8 UUR 's AVONDS.

Verlichting van de haven en van het fort Nassau en vuurwerk voor het Gouvernementshuis, en het Molenplein, Overzijde.

Zij die, wenschen deel te nemen aan bovengenoemde wedstrijden, worden verzocht zich vóór den 29n. dezer te vervoegen bij een der ondergeteekenden.

De Commissie belast met de regeling van het feest ter gelegenheid van Hr. Ms. verjaardag, het luisterrijk vieren van dien feestdag wenschende te bevorderen, verzoekt de ingezetenen van Curaçao beleefdelijk, op dien dag te vlaggen en des avonds hunne woningen te illumineeren.

Curaçao den 12 Augustus 1892.
De President,
T. F. W. KRAFTT.
De Secretaris,
H. J. T. BOOMGAART.

AANVULLING
VAN HET
PROGRAMMA
VAN HET
VOLKSFEEST
TE GEVEN
door het Bestuur van Curaçao op den 31sten Augustus 1892 ter viering van den Verjaardag van
H. M. de Koningin.

De Commissie belast met de regeling van dit feest, brengt ter kennis van het publiek, dat er bij gelegenheid daarvan, 6 Japaansche bommen (dagvuurwerk) zullen worden geworpen, namelijk:

2 vóór het Raadhuis na afloop der Parade;

2 na den wedstrijd aan de Otrabanda; en

2 vóór het gymnastiek-gebouw na de Tombola, alsmede dat op haar verzoek, aan het volk geoorloofd zal zijn, zich op gemelden dag op publieke plaatsen op gepaste wijze te vermaken.

Curaçao 24 Augustus 1892.
De President,
T. F. W. KRAFFT.
De Secretaris,
H. J. T. BOOMGAART.

NEDERLAND.

Door H. M. de Koningin-Regentes is als prijs voor het schoonrijden op de terreinen der Sporttentoonstelling te Scheveningen, op 29 Juli een kostbare geheel uit de de hand gedreven zilveren beker uitgeloofd, die ontworpen en vervaardigd is in de Kon. Ned. fabriek van J. M. van Kempen en Zonen te Voorschoten.

Het deksel is versierd met een fraai bewerkten harddraver met Jockey, en op het corps prijkt een schoon gegraveerd alliance-wapen van H. M. de Koningin-Regentes.

— Bij het bezoek van HH. MM. in het kamp te Zeist werden ook proeven genomen met het springen van mijnen. Koningin Wilhelmina deed zelve, door het drukken op 't knopje der geleiding, een mijn springen. De kleine Koningin liet ook een postduif uitvliegen. Aan H. M. werd als souvereín aangeboden een schopje, gemaakt in de werkplaatsen van het kamp.

— De ontwerpen voor nieuwe Legeruniformen, onlangs beschreven, zijn, naar de *Haagsche Ct.* verneemt, een paar weken geleden naar H. M. ter beoordeeling opgezonden.

Naar men wil weten, zou H. M. er echter hare goedkeuring niet aan hebben verleend.

— Bij de Regeering moet het plan aanhangig zijn tot instelling eener Staatscommissie voor het ontwerp betreffende de droogmaking der Zuiderzee.

— De oud-minister van justitie, jhr. mr. Ruys van Beerenbroek, lid van de Tweede Kamer, en de oud-minister van buitenlandsche zaken, jhr. Hartsen, zijn door den Keizer van Japan begiftigd met het Grootkruis der orde van de Rijzende Zon.

Volgens den Almanach de Gotha bestaat deze onderscheiding niet. De orde van de Rijzende Zon bestaat uit ridders, verdeeld in 8 klassen, terwijl de hoogste onderscheiding die " met bloemen van Paulofnia" is. Er heeft dus vermoedelijk een verwarring in den naam der onderscheiding plaats gehad.

— Uit Den-Haag wordt gemeld, dat de Tweede Kamer, na zich in September aanst. geconstitueerd te hebben, het ontwerp tot regeling van het kiesrecht ingediend zal vinden.

— De Minister van oorlog is met zijn Leger-ontwerp zoo spoedig gereed gekomen, omdat de daarbij voorgestelde regeling van de strijdkrachten niet groot van omvang is, en zich enkel bepaalt tot hoofdbegin-

---

un momento," él a continuá, dirigiendo él na su esposa i jioe muger, "figura boso com mi a tratá e senjor aki. Bruto, ta e término di más suave. Nó, senjor," él a prosiguí papiando awor coe mi, "e curiosa equivocación aki i bo conducta cortés, simpática, atá dos cos koe lo mi no por loebidá hamás den mi vida."

Mi a gradiciéle pa su palábranan amigable, mi kier a despidí di nan, ma nan toer a pará riba pa mi keda e anochi aljí, i mi a aceptá e proposición, bao di condición, koe nan ta largá mi bai coe promer tren di maján mainta, pasobra mi amigo Brosman ta sperando riba mi.

Mi súplica a ser aceptá, ma mi mester a primintí di bolbé pronto bin haci visita.

Ya maján mainta tempran mi a ser serví den mi cuarto coe un famoso desayuno, i mi a regresá stad, mucho promer ainda mi amigo lamantá fô di sonjo.

Brosman tabata droemi ainda, ma ora mi a habrí porta dje dormitorio, él a despertá i gritá:

— "¿ Ta kende t'aljí ? "¿ Ta bo, Werner? Contá mi liger com a pasa bo".

— " Mi a mirá di más hermosa muchá muger di mundo," mi a respondéle hariendo.

— " ¿ Di verdad ? ¿ Com yaméle ?"

— " Ida Voltkert."

— " ¿ Bo no por bisá mi un poco más exacto com él ta ?"

— " Ma, mi bon amigo, lo bo no ta deseá pa mi tin di describí bo su cara, su wowo, su orea, su nanisji. Maske mes mi kier lo mi no por. Mi no sabi ki color su wówonan tin, ma sí, ki carinjoso nan por mirá un hende.".

Mi amigo a ficá ta mirá mi coe sorpresa.

— " Mi ta felicitá bo anto," él dicí coe un tono alegre sin di más chiquita apariencia di burla. " Tende un cos, mi bon amigo Eduardo, ¿ acaso bo sabi koe Ida tin un otro roemán muger ? Esaí lo ta pidi di boca pa mi."

Ta di más bisá koe mi no a sperá mucho dia pa bai visita e familia Volkert, i bien pronto mi a ganá confianza di toer hende di cas, incluso criarnan. Sin duda mi semehanza coe e Eduardo ausente a contribuí hopi n'esai ma sea como fuera, mi tabata repetidamente invitá na e villa, i mi tabata bai — mi tabata boelá. Imagen di Ida tabata semper na mi vista, i un dia ora nos dos huntoe tabata caminá den jardín, mi boca a declaréle e amor koe él a inspirá mi. Ida, ruborizá, a confesá mi koe ya ta hopi dia caba él ta stimá mi.

Lo ke Ida tabata kier, tabata tambè voluntad di su tata i mama, i asina anto nan a aceptá mi amorosamente como nan futuro yerno. Solamente e anciano senjor a poné pa condición, como nos relación coe otro tabata ainda masjá reciente, di no publicá nos engagement promer coe Pascoe di Navidad.

Riba e dia di pascoe tan esperá, ora mi por a yamá Ida, na presencia di hinter mundo, mi futura esposa, porta di kamber a dal di repente habrí, i ora mi a drai liger mirá, mi no por a reprimí un grito di sorpresa. Mi sombra tabata pará mi dilanti — nó, no mi sombra, ma un segundo mi mes coe carni i wesoe. Ida a keda ta mirá koe un sonrisa dichosa, encuentro dje dos futuro cunjádonan, tan parecido na otro.

Después di a ficá ta contemplá otro largo ratoe, él i mí, nos a coeminsá gritá harí.

— " ¡ Ta bien particular !" nos toer dos dici na mes tempoe.

Tabatin te hasta semehanza den nos voz.

E hoben alji anto tabata e roemán homber di Ida, koe su baimentoe repentino fô di su casa paterna a hací mi futuro suegro cometé un tal equivocación, i a proporcioná mi tanta felicidad.

Eduard Volkert a birá mi mehor amigo i e mes dia nos a celebrá nos matrimonio.

Después, como nos tabata parcé otro asina tantoe, nos tabata hací toer clase di baldadí i caba ganjá riba' otro; ma e chasco di más bonito di mi vida tabata i a keda es un koe a hací Ida birá mi esposa, i esai tabata un chasco de grado ó por fuerza.

Awor ya nos ta algún anja casá i Ida ta haljá sin embargo koe mi no ta parcé su roemán homber asina perfectamente. El a descubrí den mi, coe su wowo di amor, calidadnan invisible pa vista di toer otro hende, i koe solamente mirada di amor por sinjá hende conocé nan.

— FIN. —

selen, waarvan het voornaamste is de invoering van den persoonlijken dienstplicht.

BUITENLAND.

Rome.— De Paus heeft officieel den Koning der Belgen doen bedanken voor de opdracht van de leiding der Congo-zending aan de Jesuïeten.

— De menigvuldige sterfgevallen onder de Leden van het H. College van Kardinalen, geeft den *Populo Romano* aanleiding, om zich reeds akelig ongerust te maken over het toekomstig Conclave. Het blad heeft uitgerekend, dat er nu in het geheel maar 54 Kardinalen zijn, in plaats van 70, en dat er onder die 54 zich slechts 20 Italianen bevinden, zoodat het de eventueele keuze van een *buitenlander* tot Paus, zeer goed mogelijk acht, en daarom eene spoedige aanvulling van 't H. College hoopt in het aanst. Consistorie, dat vermoedelijk in September zal gehouden worden.

Italie.— Viert Genua feest over Columbus, ook Padua zal waardiglijk een groot burger herdenken: Galileo Galilei. De Universiteit (waar de ontdekker (?) van de beweging der aarde om de Zon hoogleeraar was, en waar zijn leerstoel nog altijd wordt bewaard) en het Gemeentebestuur organiseeren feesten tegen 7 December, waarop vertegenwoordigers van alle Italiaansche en vreemde Universiteiten zullen genoodigd worden.

— Onder het opschrift: "Bekeering der Nestorianen tot het Catholicisme," lezen wij in de *Bulletin* van het diocees Beauvais: Een onzer confraters uit het diocees, deelt ons het volgende mede: "Ik ontvang zoo even van mijn Eerwaarden vriend, mgr. Montéty, Aartsbisschop van Beiroet, Apost. Delegaat van Perzië, eene te gelukkige tijding, om ze niet mede te deelen in de *Bulletin Religieux*; het is namelijk de bekeering van den Nestoriaanschen Patriarch, mgr. Chisnoun, tot het Kath. geloof. Hetgeen deze bekeering bemoeilijkte, is, dat sedert verscheidene eeuwen het Patriarchaat door zijne familie werd bekleed. De Aartsbisschop van Oermiah van den Chaldeeuwschen ritus, mgr. Thomas Audou, heeft zijne afzwering in begin van Juni ontvangen, en sinds dien doorkruisen de Aartsbisschop en de gemijterde Abt der religieusen van Sint-Hormisdas de gebergten van Koerdistan, om de bewoners van de Nestoriaansche dorpen te bekeeren. Deze gebeurtenis heeft de secte der Nestorianen een geweldigen slag toegebracht. Reeds den 24 Juni ontving mgr. Montéty te Oermiah, een brief van een Nestoriaanschen Bisschop van Perzië, waarin deze hem zijne bekeering aankondigt. Spoedig, zegt deze Bisschop, zullen wij allen kinderen van denzelfden Vader zijn, nl. van den Paus. Eene secte, die meer dan 15 eeuwen reeds bestaat, zal dus te niet gaan. Mgr. de Aartsbisschop van Beiroet heeft in Perzië zulk een invloed, dat de Shah hem benoemd heeft tot grootofficier van de orde der Zon. Treffelijk schouwspel een Kath. Aartsbisschop te zien tusschen de hoogwaardigheids-bekleeders van een Muzelmansch of Heidensch Hof. God zij gezegend, ons zulke mannen te schenken."

— Gaetano Russo, een jong Siciliaansch beeldhouwer, heeft de laatste hand gelegd aan het Monument van Columbus, dat te New-York zal opgericht worden. Op een voetstuk van graniet, met bronzen versierselen, staat het standbeeld van den Wereld-ontdekker, 12 vt. hoog. De linkerarm is wijd uitgestrekt en met de rechter houdt hij een scheepsroer. Het hoofd, vol uitdrukking, is een weinig in den nek geslagen, en de oogen staren met vorschenden blik naar de verren gezichtseinder. Tegen het pedestal leunt een engel, van 9 voet hoogte, die een aarbol in de linker hand torscht. Aan weêrszijden van het voetstuk zijn 2 basreliefs in brons. Het eene stelt de landing in Amerika voor, het andere de kleine vloot, terwijl het eerste land in het gezicht is. Op het basement van het pedestal spreidt een adelaar zijne vleugelen uit, houdende in zijne klauwen de wapenen van Genua en van de Vereenigde Staten. Het geheel Monument is 75 vt. hoog.

Frankrijk.— De heer Loubet, de Fransche minister-president, die nogal een hoogen toon aanslaat, als het Katholieke Bisschoppen betreft, heeft ditmaal ook eens tegenover de socialisten getoond, dat hij haar op de tanden heeft.

De beruchte revolutionnaire gemeenteraad te Saint-Quen had tegen 11, 12 en 13 September al de socialistische gemeenteraden samengeroepen om een congres te houden. Men begrijpt, wat daar zou omgegaan zijn.

De heer Loubet heeft niet geduld, dat de socialisten "een Staat zouden vormen in den Staat" en heeft eenvoudig hun congres, dat overigens ook onwettig zou zijn, verboden.

Ook heeft hij tegenover de Parijschen gemeenteraad krachtdadigheid aan den dag gelegd en van ambtswege op de begrooting der stad Parijs eene verhooging gebracht op de uitgaven voor den politiedienst, die—de socialisten kunnen immers de politie missen? — door den socialistischen raad zeer besnoeid en beknopt gehouden.

—In Dahomey schijnt het den Franschen niet voor den wind te gaan. Men verneemt ten minste niets van eenig succes, hoewel, als daarvan slechts een schijntje behaald was, de bladen wel loftiederen zouden zingen. In ieder geval is er nu beter uitzicht op welslagen, dan toen land- en zeemacht ieder onder een afzonderlijken bevelhebber stonden, en de oude jaloezie tusschen soldaten en marine zich luide deed gelden. Zoo weigerde de marine-commandant den landbevelhebber een afdeeling manschappen te geven, om een lading hout aan wal te helpen brengen, noodig voor het opbouwen van versterkingen. Ware de toestand zoo gebleven, dan zou de onderlinge verdeeldheid der Franschen hen zeker evenals in den vorigen Dahomey-oorlog de nederlaag hebben doen lijden. Het was dus niet zonder reden, dat de Kamer minister Cavaignac, die dezen staat van zaken begunstigde, deed vallen, en diens opvolger, den heer Burdeau, den marine-commandant van zijn bevel onthief, hem vervangende door een zee-officier, die onder het opperbevel van kolonel Dodds werd geplaatst.

Thans wacht men te Parijs berichten van overwinningen af.... doch deze laten zich ook nu nog wachten.

—De politie te Parijs, arresteerde in een logement twee aanvoerders van de anarchisten en nam eene helsche machine, zoomede ontplofbare stoffen in beslag. Zij was voor de aankomst dezer twee uit het buitenland gewaarschuwd. Dezen waren naar het heet, overgekomen, om openbare gebouwen in de lucht te doen vliegen. Gelijktijdig werden 26 andere anarchisten gevangen genomen, welke tot nog toe van diefstal leefden en bij voorkeur goud- en zilverwinkels plunderden. De gebouwen, die aangewezen waren om te springen, waren het paleis van Justitie, de Beurs en het paleis Bourbon, (vergaderzaal der kamer). Behalve de belhamels van dit complot, Dubois en Parmentier, zijn geen anderen gesnapt; dezen hebben gelegenheid gehad, om te vluchten. De andere geärresteerden waren in deze samenzwering niet betrokken.

Duitschland. — Omtrent het Gouden huwelijksfeest van den Groothertog en de Groothertogin van Saksen-Weimar wordt gemeld, dat, terwijl het Vorstelijk echtpaar het zomerverblijf in Wilhelmsthal heeft betrokken, de toebereidselen voor het feest te Weimar krachtig worden voortgezet. Staats- en gemeentelijke autoriteiten, vereenigingen, kunstenaars en nijveren, alles is daartoe ijverig in de weer. Het officieel feestprogramma zal eerstdaags verschijnen. Intusschen is het reeds vastgesteld, dat de deputatiën, die het hooge Echtpaar zullen komen gelukwenschen, den 5 en 6 October zullen worden ontvangen. Daags daarna volgt de receptie der Vorstelijke gasten. Den 8 October zal de Kerkelijke plechtigheid plaats hebben en daarna de Jubiléviering van de familie met hare gasten. Den 9en wordt de historische optocht gehouden. Voor het Jubilé-fonds des Lands ten behoeve van weldadigheid, zijn zeer aanzienlijke bedragen ingekomen, waarbij de Groothertogin eene alleszins vorstelijke gift heeft gevoegd.

—Graaf George von Gersdorff, kamerheer des keizers en lid van het Pruisische Heerenhuis, is gearresteerd wegens het doen verdwijnen van geldswaarden. De graaf had 500 obligatiën der Friedrichsdorfer mijnmaatschappij, welke hem ter bewaring waren toevertrouwd, aan eene Bank gegeven als waarborgfonds voor beursspeculaties, welke die bank voor zijne rekening moest uitvoeren.

—Het jaarlijksche (39) Congres der Duitsche Katholieken wordt dit jaar voor de vierde maal te Mentz gehouden. Reeds in 1848, toen de Revolutionaire stormen door Duitschland woedden, ging van Mentz de oproep tot eensgezindheid van alle Duitsche katholieken uit, en thans, nu de cultuurkamp nagenoeg ten einde is, komt het er op aan, de laatste overblijfselen van den Kerklijken strijd te doen verdwijnen, en vooral de schoolwet te wijzigen. De oproep tot deelneming aan het Congres is dan ook in zeer vurige bewoordingen gesteld: „Wij worden bedreigd door nieuwen strijd, nog moeilijker en nog ernstiger, dan die, welke achter ons ligt. De nauwe en trouwe aaneensluiting van alle Katholieken, ja van alle lieden, die christelijk denken en gevoelen, is meer dan ooit noodig. Moge dan de algemeene vergadering van dit jaar talrijke katholieken uit alle deelen van Duitschland tot zich trekken, daar zij eene groote taak heeft te vervullen." Het Congres te Mentz, eenmaal de Bisschops-stad van den onvergeetlijken Von Ketteler, belooft dus zeer belangrijk te zullen worden, te meer nu de H. Vader zelf in een schrijven aan vrijheer Von Loë de Duitsche katholieken tot volharding heeft aangespoord en hunne houding geprezen.

—Verschillende bladen hadden gemeld, dat de passie-spelers van Oberammergau zich tegen hooge belooning hadden laten bewegen, om in het aanst. jaar voorstellingen van hun vermaard passie-spel te geven bij de wereld-tentoonstelling te Chicago. Reeds veroorloofde zich de *Köln, Z.* allerlei spot en hoon omtrent de brave Oberammergauers, welke aan de verzoeking, om goede zaken te maken, niet hadden kunnen weerstaan. Burgemeester Lang, van Oberammergau, weêrspreekt echter in de Munchener *Neuesten Nachr.* rechtsreeks al die praatjes, en verzekert, dat de Oberammergauers eenvoudig zullen voortgaan met, overeenkomstig hun voor 250 jaar ter bevrijding van de pest afgelegde belofte, om de 10 jaar te Oberammergau het passie-spel op te voeren; maar dat zij geenszins als tooneelspelers zullen rond trekken of van hun H. spel een beroep zullen maken.

—De Keizer heeft het Noordelijkste punt, dat hij op zijne reis zou aandoen, bereikt, en heeft de terugreis aanvaard. Hij is echter nog niet voldaan van het reizen, den 27n Juli is hij terug gekeerd, en na 24 uren te Potsdam vertoefd te hebben, den volgendem dag naar Engeland vertrokken.

—Ten einde te kunnen voorzien in de geestelijke behoeften der kath. soldaten, welke te Hasenheide (Zuid Ooster-kwartier van Berlijn) in garnizoen liggen, zal daar eene kerk worden opgericht. Keizer Wilhelm heeft het verlangen te kennen gegeven, dat in die kerk eene afzonderlijke tribune zal worden opgeslagen, waar hij nu en dan met de Keizerlijke Familie de Katholieke godsdienst-oefeningen wil bijwonen.

—"De Kanselarij van Berlijn heeft de hand gelegd op verscheidene akten en overeenkomsten, gesloten zonder toelating van den Rijksdag door prins Von Bismarck, die aldus de grenzen zijner bevoegdheid als Kanselier is te buiten gegaan.

"Behalve die beschuldigende stukken vereenigt de Kanselarij thans een dossier van dergelijke documenten, welke den grondslag kunnen vormen tot eene bepaalde beschuldiging, die tegen Bismarck zal ingebracht worden, indien hij zijne hevi aanvallen tegen de huidige Regeering niet staakt."

Neen, Caprivi zal de grove feil niet begaan, die Bismarck met zijn Arnim-proces gemaakt heeft.

—Een arbeider te Rottenburg, Puis Entress genaamd, werd wegens diefstal veroordeeld tot 4 jaar en vijftien dagen gevangenisstraf en had reeds negen maanden van zijn straftijd voleind, toen het bleek dat hij onschuldig was. De Koning van Wurtemburg heeft hem duizend mark geschonken.

— De Deensche generaal Lindholm is gestorven als een slachtoffer van de etiquette. De Czaar gaf, na het van stapel loopen van een nieuw pantserschip een dejeuner aan boord van zijn jacht *de Poolster* en generaal Lindholm was daarbij in het gevolg van den Koning van Denemarken.

De Keizer, die den grijzen krijgsman opmerkte, liet hem bij zich komen en hield een lang gesprek met hem. Na afloop daarvan ging de generaal achteruit — men mag een keizer of koning niet den rug toekeeren — weer heen, viel, voor men het vermoeden kon, van de kajuitstrap en verwondde zich daarbij zoo ernstig aan 't hoofd, dat hij bewusteloos werd weggedragen en weldra overleed.

De Czaar was zeer ontroerd door het treurig ongeluk.

Belgie.— Met 104 tegen 18 stemmen besloot Dinsdag 26 Juli de Kamer, eene commissie te benoemen tot herziening van het reglement van orde der Kamer, in verband met de aanstaande Grondwets-wijziging.

— Donderdag-morgen 28 Juli ontwakende, had de slager Borremans te Antwerpen een gevoel alsof hij stikken zou, en zag hij eene bijl liggen op zijn nachttafeltje. Hij ging naar de kamer, waar zijne vrouw met haar 5jarig dochtertje sliep. De eerste werd met een gil wakker — op haar tafeltje lag een scherp geslepen slagersmes. Het dochtertje was eerst niet wakker te krijgen. Later moesten zij alle drie braken, en het bleek, dat het geheele gezin was gechloroformiseerd door inbrekers, welke op hun gemak de woning hadden geplunderd en met een 5000 fr. zich uit de voeten hadden gemaakt. Bijl en mes waren natuurlijk klaar gelegd, voor het geval dat chloroform onvoldoende mocht zijn.

—In het anarchisten-proces te Luik, heeft de Jury op alle vragen het schuldig uitgesproken, onder aanneming van verzachtende omstandigheden op de meeste punten. Onder diepe stilte is toen het vonnis afgekondigd. Moineau is veroordeeld tot 25 jaren dwang-arbeid en 20 jaren buitengewoon politie-toezicht; Wolffs en Beaujean ieder tot 20 jaren; Mattheysen, Marcotty, Lacroix en Nossent ieder tot 15 jaren dwangarbeid; Hansen tot 10 jaren opsluiting en Guilmot tot 3 jaren gevangenisstraf. 7 anderen zijn vrijgesproken.

— In de badplaats Spa heeft de politie de hand gelegd op een individu, wijl hij op een politie-agent had geschoten. Hij bekende bij zijn verhoor, dat hij deel uitmaakte eener te Spa vertoevende bende, die van plan was eenige eigendommen daar te laten springen (als te Luik geschied is), om dan in de verwarring hun slag te slaan en te stelen. Een pak dynamiet-patronen, bij den arrestant gevonden, gaf aan zijne mededeelingen veel waarschijnlijkheid. Men hoopt de andere leden der bende nu spoedig in handen te hebben.

Spanje. — Deelneming aan de Vlootparade voor Huelva ter gelegenheid der Columbus-feesten is thans toegezegd door alle Zeemogendheden van beteekenis, uitgenomen Duitschland, dat nog niets van zich heeft laten hooren. Spanje zal er met acht, Italië met vier schepen aan deelnemen; de Vereenigde Staten, Argen-

tiniš en Frankrijk ieder met twee; Engeland, Nederland, Portugal, Oostenrijk, Griekenland en Mexico elk met een.

Op de Columbus-tentoonstelling, die te Madrid zal plaats hebben, zal het Vaticaan zijne twee beroemde Kaarten van het museum-Borgia inzenden, op eene waarvan Paus Alexander VI na de ontdekking van Amerika de demarcatielijn trok.

Rusland.— Volgens den officiëelen *Warschawski Dnewnik* hadden op 16 Juli in Siedlce en Styzowice twee dynamiet-ontploffingen plaats bij de woningen van den mijn-administrateur van graaf Renard. De patronen ontploften onder de vensters van den directeur en den kassier, zonder echter schade van beteekenis aan te richten. De daders heeft men tot dusverre nog niet kunnen vinden.

—Men is zeer ontstemd te Warschau over een aan den Czaar toegeschreven woord over Polen. Toen onlangs de Warschauer hoofd-commissaris van politie, generaal Brock, verdere strengheid tegenover het ongelukkige volk ontried, moet de Czaar hebben geantwoord: voor Rusland's welzijn is het noodig, dat dit volk (Polen) worde verplet.

NOTICIANAN DI CABEL.

Londres, *1º Agosto.*—Na e lista oficial publicá ayera, tin di agregá Mundella, ministro di comercio; sir Ch. Russel, procurador-general; Pigney, abogado general; Wolder, lord canciljer di Irlanda; Marjorribanks, secretario di gobierno; Ashter, abogado general pa Escocia; conde di Kimberly, ministro di India oriental; Ripon, ministro di colonianan; Trevelyan, ministro di Escocia; Arnoto Morley, director general di correo; Acklatel, vice precidente di concejo di instrucción pública; lord Haghton, virei di Irlanda.

Nan ta anunciá matrimonio di duque di Devonshire coe duquesa vinda di Manchester.

Cólera ta plamando na Rusia i disminuyendo na Francia.

Existencia di sucoe dia 13 Agosto: 120.000 tonelada; anja pasá, na mes fecha; 109.000.

Copenhaga, *19 Agosto.*— Nan a poné cuarentena na toer haf danés pa barcoenan ruso.

Londres, — Lord Salisbury ta atribui su caida na e partido obrero.

Peso mejicano 66 cent fuerte na New-York.

Paris, *22 Agosto.*— E cantatriz Zelia Trebelli a moeri.

Londres.— Miembronan dje ministerio bieuw i dje nobo a ser recibi na audencia cerca la reina pa nan entregá otro nan cartera.

Parlamento ta renviá te dia 4 Noviembre.

Jioe hombər dje gefe di ministerio Gladstone ta nombrá vice secretario di estado na ministerio di interior.

Na Inglaterra nan a sinti dos fuerte temblor di tera.

New-York.—Huelga di empleádonan di ferrocarrilnan na Buffalo ta toemando un carácter serio, i gobierno a doená orden di mobilizá guardia nacional pa bai aljá bai oprimí e reinión tumultuosa.

24 Agosto.

Paris.— Den un desgracia coe ferrocarril a moeri cincoe hende i 18 a sali heridá.

Londres. — Na momentoe koe la reina tabata paseá, un loco a stop su coche i él kier a matá la reina. Un ayudante a arrestá e loco i entregéle na policia.

San Petersburgo. — Trópanan a restablecé orden, koe un reunión tumultuosa di obreronan a perturbá. Na e encuentro di tropa- i sublevádonan a moeri masjá hende.

Diferente caso di morto na hinter Europa, causá pa calor excesivo.

New-York.— Presidente di Estados Unidos a sacá un proclama, pa toemá medida di represalia contra Canadá koe a suspendé libre navegación di Canal Santa Maria.

Paris. *24 Agosto.*— Ministro di guerra a ordená di haci un averigación na consecuencia dje numeroso cásonan di insolación durante e última manióbranan.

Londres.— Un diputación a bai cerca secretario di Irlanda pa tratá di obtené reunión di Parlamento na fin di anja pa toemá medida afin koe e arrendadornan, desalohá pa e gran propietárionan, bolbé ser instalá den nan hacienda. E secretario a respondé negativamente riba e súplica.

Viena.— Maniobra di trópanan ta suspendé, ma consecuencia di fuerte calor.

Aan alle hooggeachte Landgenooten en Vrienden te La Guayra, die bij het smartelijk afsterven van mijn beminden Echtgenoot, VICTOR REINIER GERALDO RÖMER, zulke ondubbelzinnige blijken van edele Vriendschap hebben gegeven, door den eerbied en de hartelijke zorgen, waarmede zij het stoffelijk overschot van den dierbaren Overledene hebben omringd en ter aarde besteld, betuigt de Ondergeteekende hierbij openlijk hare diepgevoelde erkentelijkheid.

Wed. W. B. Römer
Geboren Poppe.

"Deseaba ver las ruedas dar vueltas."

Hubo una vez un niño perspicaz que gustaba examinar la construccion interna del reloj de su tio á fin de poder "ver las ruedas dar vueltas."He aquí un niño despierto é investigador. Acaso suceda que algún dia pueda hacer un reloj que lleve mejor la hora que los que suelen ofrecer en venta y que con dificultad suelen seguir los dias de la semana y mucho menos las horas y los minutos.

Pero para cien personas que saben cómo está construido un reloj, cuántas hay entre ellas que conozcan la máquina que encierran sus cuerpos? Ni siquiera una.

Ahora bien, el corazón es la péndola humana. A veces late demasiado de prisa y otras demasiado despacio. ¿Qué es lo que lo hace funcionar de ese modo? ¿Puedes decirlo? Quizás nó. Cuando su irregularidad te alarma, vas á ver al médico. ¿Porqué no estudias el asunto tú mismo y aprendes tanto acerca de él como el maquinista de la locomotora está obligado á saber con respecto á la máquina? ¿No puedes? Si puedes.

He aquí por ejemplo. Cierto hombre escribe como sigue: "El corazón me latia y palpitaba como si quisiera saltar fuera de su lugar." Las ruedas de su cuerpo giraban demasiado de prisa. "Ganaba tiempo en terribles proporciones, y cuando eso sucede el hombre va aproximándose á su muerte más de lo que es grato creer. ¿Qué desperfecto tenia su maquinaria?" Estudiémos el asunto y tratemos de averiguar.

Dice que hasta Abril de 1890 habia gozado siempre de buena salud. Á esa época tuvo un ataque de trancazo ó catarro pulmonar epidémico. Esto le dejó en un estado de endeblez, como generalmente sucede tratándose de esta enfermedad. Una mañana del siguiente Julio observó sobre sus caderas una estensa erupción semejante á una herpes, la cual se estendió gradualmente hasta cubrir el abdomen y todas las partes inferiores del cuerpo. Después de esto, su apetito le faltó y el acto natural y necesario de tomar alimento le ocasionaba fuerte dolor en el pecho. Añade dicho hombre: "La flatulencia se paseaba alrededor del pecho y enviaba toda la sangre á la cabeza."

Sin duda su descripción acerca de la sensación es correcta, pero el hecho era probablemente el haber demasiado poca sangre en la cabeza más bien que mucha, y la flatulencia ninguna relacion tenía con ello. Su sistema se hallaba falto de alimento á causa de la enfermedad, y la máquina de su cuerpo iba demasiado de prisa de pura debilidad y no por esceso de fuerzas, de igual modo que el buque se mece y mueve sobre las aguas por falta de lastre. "Solía entrar en un fuerte calor," dice, "y el dolor y vahido me molestaban tanto que me imaginaba me caería al suelo en un paroxismo. En ciertas ocasiones las manos y piés estaban frios y pegajosos y en otras solian arder como si hubieran sido picados por ortigas. Por más de tres meses continué así, poniéndome cada dia más endeble."

En efecto, ¿qué otra cosa debia esperarse? "Sintiéndome muy inquieto á la sazón," continua. "Ví á un médico el cual me recetó medicinas y unciones, pero sin éxito y me puse peor. En Agosto, 1890, leí en el *Freeman's Journal* sobre el Jarabe de la Madre Seigel, y pensé que quizás este me daría alivio. Compré una botella en el Medical Hall, Ballinamore (Irlanda), y á mí sorpresa, después de tomarla me encontré mejor. La continuación del Jarabe hizo desaparecer la erupción ó sarpullidos, y empecé saborear el alimento. Dentro de poco me fué posible comer de cualquiera cosa. Quedé completamente sanado y pude trabajar de nuevo.

"Doy gracias á Dios que me dieron á conocer el Jarabe Seigel, y deseo informar al público de su eficacia á fin que otros pobres dolientes lo prueben.

(Firma) "WILLIAM O'HARA,
"Lannanarieugh, Bawnboy,
"Curlough, Condado de Cavan,
"Irlanda.
"Junio 5 de 1891."

El Sr. O'Hara es un labrador y muy conocido y respetado en su distrito. La enfermedad que él describe fué la indigestion y dispepsia, la cual produce la palpitación del corazón ocasionada por la presión contra él del estómago; llenándose este de gas producido por el alimento fermentado. El veneno procedente del mismo origen también entró en la sangre y pusó al cerebro y al sistema nervioso en desórden, fomentando así el colapso general.

Cuando el Jarabe Seigel hubo expelido el veneno, y puesto nuevamente en movimiento la maquinaria digestiva, las fuerzas volvieron como cosa natural y el corazón llevó á efecto su funcionamento con regularidad y con su fuerza natural.

Si el Sr. O'Hara hubiera comprendido que todos sus varias dolencias y dolores provenían del mismo origen hubiera estado menos desconcertado.

La inferencia parece ser que no hay nada como el Jarabe de la Madre Seigel para hacer guardar la hora al reloj humano y repararlo cuando no esté en orden.

Si el lector se dirige á los Señores A. J. White, Ld., de la Calle de Caspe No. 155, Barcelona, estos Señores tendrán mucho gusto en enviarle gratuitamente un folleto ilustrado esplicando las propiedades de este remedio.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao